

[Värmland](#) / [Säffle](#) / [Svanskog kyrkogård](#)

Andreas Nilssons familjegrav

När man betraktar graven där garvaren Andreas Nilsson hans hustru Gustafva Johannesdotter och dottern Lovisa Andreasdotter Nilsson fridfullt vilar så är det inget som minner om den dramatik som släkten har drabbats av.

Söker man däremot i husförhörslängden efter närmare uppgifter om Andreas förfäder så blir läget ett annat. I hjälslagen 18 november 1841 står det om hans fader Nils Eriksson och då förstår man att en tragedi har drabbat familjen. Dödsfallet skedde i samband med ett slagsmål och en omfattande rättegång, som slutade med att dödsstraff utdöms, tog vid. Dödsstraffet mildrades senare till tre års straffarbete för dråp.

Hur allt påverkade Andreas är svårt att föreställa sig. Han var endast 16 år när det inträffade. Han lämnade efter något år Svanskog och vistades i bland annat i Uddevalla och Lidköping. Han återvänder och gifte sig med Gustafva Johannesdotter. Paret fick så småningom fyra barn. Andreas titulerades garvare och bodde i Strand med sin familj.

Sonen Anders växte upp och vistades en tid i Nordamerika. När han kom tillbaka hade familjen flyttat till Gaterud och Anders nämns som studerande. Andreas och Gustafva avled och Anders blev så småningom lärare vid Sävsjö Praktiska skola och senare komminister i Vallsjö i Växjö stift. Han kom tillbaka till Karlstads stift och tjänstgjorde i bland annat Östervallskog, Södra Råda, Ödeborg. Slutligen hamnade han i Värmskog 1924 och där blev han kvar till 1944. Anders avled i Karlstad 1948.